

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/18/2015
Identifikačné číslo spisu:	1012211087
Dátum vydania rozhodnutia:	04.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012211087.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej v právnej veci žalobkyne: Bc. G. A., bytom L., právne zastúpená: JUDr. Bohuslav Majchrák, advokát, spol. s r.o., so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, so sídlom Námestie slobody č. 6, P. O. BOX 100, Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka: A. A., bytom K., zastúpený na základe plnej moci Karolom Mrázikom, bytom SNP 126/12, Trenčianske Teplice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 15224/2012 2962/SVBPz.36405 zo dňa 19. septembra 2012 a o odvolaní žalobkyne voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/2596/2012-44 zo dňa 2. septembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/2596/2012-44 zo dňa 2. septembra 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobkyni a ďalšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a žalobkyni právo na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 3 ods.4, § 32 ods. 2, § 46, § 47 ods. 2 Správneho poriadku, § 39a ods.4, § 139b ods. 5 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“) a uviedol, že po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne, ktoré uviedla vo svojom odvolaní. Predmetom konania je rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru štátnej stavebnej správy číslo: 15224/2012 2962/SVBPz. 36405 zo dňa 19.09.2012, ktoré zamietlo odvolanie žalobkyne a odvolanie mesta Trenčianske Teplice a rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Trenčíne, odboru

štátnej stavebnej správy č. KSÚ-2012-228/1022-7 Br zo dňa 27.03.2012 potvrdil.

Krajský súd sa stotožnil s právnym záverom žalovaného ako aj krajského stavebného úradu, že mesto Trenčianske Teplice ako prvostupňový správny orgán pri vydaní stavebného povolenia pod č. 9962/1020/BVVS/2009 zo dňa 02.12.2009 na zmenu dokončenej stavby „Oporný múr pri RD“ na pozemkoch parc.č. 519/2, 2381/3, 2766/2 k.ú. Trenčianske Teplice, porušilo zákon v tom, že stavebný úrad nevyhodnotil umiestnenie stavby podľa ust. § 39a ods. 4 stavebného zákona, čo znamená bez spojenia územného a stavebného konania. Listom zo dňa 07.10.2009 č. 8977/1020/BVVS/2009 oznámil začatie stavebného konania o navrhovanej stavbe podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona, nestanovil lehotu dokedy si môžu účastníci konania uplatniť svoje námietky, oznámenie nebolo doručované opakovaným doručením, oznámenie nebolo prevzaté účastníkom konania A. A.. Ďalej boli zistené skutočnosti zo strany krajského súdu, a to, že zápisnica je podpísaná osobami, ktoré nie sú účastníkmi konania, neobsahuje splnomocnenie na zastupovanie účastníkov konania.

Poukázal, že stavebný úrad povolil zmenu dokončenej stavby „Oporný múr pri RD“ nie stavbu „Oporný múr pri RD“. Popis stavby vo výrokovvej časti rozhodnutia nezodpovedá predloženej projektovej dokumentácii, vo výroku rozhodnutia stavebného úradu je uvedené, že jestvujúci múr sa čiastočne odstráni, čiastočne sa ponechá zabudovaný a čiastočne sa využije ako základ pre novú konštrukciu. Projektová dokumentácia nezodpovedala zmene stavby po dokončení podľa ust. § 139b ods. 5 stavebného zákona v spojitosti s ust. § 9 ods. 1 písm. e/ vyhl. č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona. Projektová dokumentácia neobsahovala výkresy pôvodného stavu, technická správa a projektová dokumentácia nezodpovedali novej stavbe. Stavebný úrad v rámci miestneho zisťovania spojeného s ústnym pojednávaním zistil, že na mieste povoľovanej stavby sa bude nachádzať existujúca stavba oporného múru, ktorá nebude celá odstránená, a preto v konaní postupoval ako pri povoľovaní zmeny dokončenej stavby. Stavebný úrad nežiadal doplniť projektovú dokumentáciu tak, ako vyžadujú vyššie uvedené právne predpisy. Projektant doplnil do spisového materiálu výkres č. 8 zameranie jestvujúceho stavu a búracie práce listom zo dňa 20.04.2012 až po vydaní rozhodnutia o zrušení právoplatného stavebného povolenia krajským stavebným úradom mimo odvolacieho konania.

Uviedol, že hlavným dôvodom žaloby žalobkyne bola námietka, že zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov v správnom konaní prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva. Krajský súd mal za to, že stavebné povolenie č. 9962/1020/BVVS/2009 zo dňa 02.12.2009 vydané mestom Trenčianske Teplice je v rozpore s hmotným právom. Správny orgán prvého stupňa nevyhodnotil umiestnenie stavby vo vzťahu k § 39a ods. 4 stavebného zákona. V citovanom ustanovení sa hovorí, že stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchšej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

Prvostupňové rozhodnutie je vydané nie na stavbu oporný múr pri rodinnom dome podľa priebehu konania, ale na zmenu dokončenej stavby pod rovnakým názvom v časti dve -popis stavby. Prvostupňový orgán uvádza, že jestvujúci múr sa čiastočne odstráni, čiastočne sa ponechá zabudovaný a čiastočne sa využije ako základ pre novú konštrukciu. Uvedený opis zmeny dokončenej stavby je v rozpore s predloženou projektovou dokumentáciou, ktorá je vypracovaná pre novostavbu "Oporný múr pri RD" a neuvádza v žiadnej svojej časti, že sa jedná o zmenu dokončenej stavby. Aj predmetom predloženej žiadosti a oznámenia o začatí konania bola stavba oporný múr pri rodinnom dome a nie zmena dokončenej stavby. Vydané prvostupňové rozhodnutie je takto v rozpore s predloženými podkladmi a uskutočneným konaním.

Zlúčené územné a stavebné konanie je návrhové konanie, stavebný úrad koná na návrh stavebníka, ktorý je povinný doložiť zákonom stanovené podklady okrem iného projektovú dokumentáciu. Z ust. § 9 ods.

1 písm. e/ vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona vyplýva, že projektová dokumentácia stavby, ktorá sa predkladá k stavebnému konaniu obsahuje podľa druhu a účelu stavby stavebné výkresy stavby, z ktorých je zrejmý doterajší navrhovaný stav, pôdorysy, rezy a pohľady. Predložená projektová dokumentácia nezodpovedá zmene stavby po dokončení podľa ust. § 139b ods. 5 stavebného zákona v spojitosti s úst. § 9 ods. 1 písm. e/ vyhl. č. 453/2000 Z.z. Projektová dokumentácia neobsahovala výkresy pôvodného stavu, technická správa a projektová dokumentácia zodpovedali novej stavbe.

II.

Včas podaným odvolaním sa žalobkyňa domáhala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a vec vrátil správne mu orgánu na ďalšie konanie, alebo aby rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie prejednanie z titulu nesprávneho právneho posúdenia. Navyše rozhodnutie je nepreskúmateľné, nesprávne a nezákonné. Ďalej poukázala na ustanovenie § 65 správneho poriadku a uviedla, že postup pred správnymi orgánmi ako aj pred krajským súdom, sa neriadi základnou zásadou konania o preskúmaní rozhodnutí v mimo odvolacom konaní, keď neberie v úvahu skutočnosti ako dobromyseľne nadobudnuté práva na základe vydaného stavebného povolenia. V situácii právoplatne vydaného stavebného povolenia žalobca v dobrej viere stavbu realizoval, pričom o tejto skutočnosti existuje právoplatné kolaudačné rozhodnutie.

III.

Zástupca ďalšieho účastníka konania A. A. vo svojom vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Bratislave dňa 15.12.2014 uviedol, že sa stotožňuje s postupom správnych orgánov. Predmetný projekt týkajúci sa oporného múra bol vybudovaný bez projektovej dokumentácie. Výbudovaním tohto múra, psích koterco a ostatných drobných stavieb, bol porušený územný plán mesta s tichým súhlasom predstaviteľov mesta.

IV.

Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom dňa 29.12.2014 uviedol, že k námietkam žalobcu je potrebné uviesť, že ministerstvo, aj krajský súd konštatovali porušenie hmotnoprávnych noriem pri vydávaní rozhodnutia stavebného úradu, ktoré sú dôvodom na zrušenie právoplatného rozhodnutia stavebného úradu mimo odvolania. Zákonná povinnosť správnych orgánov dbať pri zrušení alebo zmene právoplatného rozhodnutia, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté, nemožno chápať tak, že tieto práva nemôžu byť dotknuté vôbec. Ide o posúdenie dvoch rozličných právnych hľadísk. Preskúmavanie rozhodnutí správnych orgánov podľa § 65 správneho poriadku je procesným prostriedkom dozoru, prejavom právomoci správnych orgánov uskutočňovať kontrolu nad činnosťou podriadených správnych orgánov, ktorý sa uplatňuje len za zákonom stanovených podmienok. Nedodržanie podmienok stavebného povolenia je upravené v osobitnom právnom predpise a to v stavebnom zákone. Ak by orgán štátneho stavebného dohľadu zistil, že stavebník, nedodržiaval podmienky stavebného povolenia, je zo zákona povinný postupovať podľa § 88 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 88a stavebného zákona. Zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a teda aj preskúmaním podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku, takto prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Verejný záujem nad dodržiavaním právnych predpisov pri vydávaní rozhodnutia v tomto prípade, prevyšuje dobromyseľne nadobudnuté práva.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pri tom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku, výrok rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením zo stanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 39a ods. 4 Stavebného zákona, stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby, o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné, vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

Podľa § 139b ods. 5 Stavebného zákona, zmenami dokončených stavieb sú:

- a) nadstavby, ktorými sa stavby zvyšujú;
- b) prístavby, ktorými sa stavby pôdorysne rozširujú a ktoré sú navzájom prevádzkovo spojené s doterajšou stavbou;
- c) stavebné úpravy, pri ktorých sa zachováva vonkajšie pôdorysné aj výškové ohraničenie stavby.

Odvolací súd má preukázané z administratívneho spisu, že žalobkyňa požiadala žiadosťou zo dňa 16.09.2009 o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Oporný múr pri RD“. Dňa 07.10.2009 mesto Trenčianske Teplice vydalo oznámenie o začatí stavebného konania. Dňa 02.12.2009 bolo vydané stavebné povolenie číslo rozhodnutia 9962/1020/BVVS/2009 na stavbu oporný múr pri rodinnom dome. Dňa 05.12.2011 bol na Krajský stavebný úrad v Trenčíne ako druhostupňový správny orgán doručený podnet na preskúmanie stavebného povolenia, ktorý vydalo mesto Trenčianske Teplice dňa 02.12.2009 na zmenu dokončenej stavby "Oporný múr pri RD" v kat.úz. J.. O tomto podnete rozhodol Krajský stavebný úrad v Trenčíne zo dňa 27.03.2012 č. KSÚ-2012-228/1022-7 Br, ktorým zrušil rozhodnutie mesta Trenčianske Teplice č. 9962/1020/BVVS/2009 zo dňa 02.12.2009. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca ako aj mesto Trenčianske Teplice, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 5224/2012 2962/SLBPz. 36405 zo dňa 19.09.2012, ktorým zamietol odvolanie účastníkov stavebného konania a potvrdil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Trenčíne.

VI.

Odvolací súd v danej veci posudzoval odvolaním žalobkyne napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/2596/2012, ktorým súd žalobu zamietol a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Predmetom súdneho prieskumu pred súdom prvého stupňa bolo rozhodnutie žalovaného č. 15224/2012 2962/SVBPz.36405 zo dňa 19.09.2012, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Trenčíne, odbor štátnej stavebnej správy č. KSÚ-2012-228/1022-7Br zo dňa 27.03.2012, ktorým zrušil rozhodnutie, ktoré vydalo mesto Trenčianske Teplice pod číslom 9962/1020/BVVS/2009 zo dňa 02.12.2009 a to stavebné povolenie na zmenu dokončenej stavby „Oporný múr pri RD na pozemkoch parc. č. 519/2, 2381/3 a 2766/2 k. ú. J. pri rodinnom dome súp. číslo 512“.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu. Najvyšší súd SR vo svojom odôvodnení sa následne obmedzí iba na zdôraznenie svojich záverov.

Z administratívneho spisu má Najvyšší súd SR preukázané, že rozhodnutie mesta Trenčianske Teplice č. 9962/1020/BVVS/2009 zo dňa 02.12.2009 muselo byť zrušené, pretože stavebný úrad postupoval v danej veci v rozpore so zákonom, keď nevyhodnotil umiestnenie stavby podľa § 39a ods. 4 stavebného zákona a následne bez oznámenia spojeného územného a stavebného konania, oznámil začatie stavebného konania.

Ďalej stavebný úrad pochybil v tom, že pre účastníkov konania nestanovil jasným a zrozumiteľným spôsobom lehotu na uplatňovanie námietok.

Najmä však bol i odvolacím súdom zistený rozpor medzi výrokom rozhodnutia stavebného úradu mesta Trenčianske Teplice s projektovou dokumentáciou. Výroková časť prvostupňového rozhodnutia je základom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania a preto by nemalo dochádzať k rozporom medzi výrokom rozhodnutia a predloženou projektovou dokumentáciou, ktorá môže spôsobiť nejasnosti pri uskutočňovaní stavby. V časti III. Technické údaje zmeny stavby je uvedená dĺžka múru 51,05 m, pričom táto dĺžka je v rozpore s overenou projektovou dokumentáciou.

Najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že v preskúmvanej vec prišlo k zmene skutkového stavu. Projektová dokumentácia predložená v prvostupňovom konaní neobsahovala výkresy pôvodného stavu múru a technická správa a projektová dokumentácia nezodpovedala novej stavbe. Stavebný úrad ako správny orgán prvého stupňa nevyhodnotil umiestnenie stavby vo vzťahu k § 39a ods. 4 stavebného zákona, čo znamená, že rozhodoval bez spojenia územného a stavebného konania. Stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny. V danej veci je prvostupňové rozhodnutie vydané nie na stavbu oporný múr pri rodinnom dome, ale podľa obsahu administratívneho spisu na zmenu dokončenej stavby pod rovnakým názvom. Uvedený opis zmeny dokončenej stavby v prvostupňovom rozhodnutí je v rozpore s predloženou projektovou dokumentáciou, ktorá je vypracovaná na novostavbu „Oporný múr pri RD“ a neuvádza v žiadnej svojej časti, že ide o zmenu dokončenej stavby, rovnako projektová dokumentácia neobsahovala projektové podklady starej stavby.

V podanom odvolaní poukazovala žalobkyňa na ustanovenie § 65 Správneho poriadku pričom uviedla, že

postup pred správnymi orgánmi, ako aj pred krajským súdom sa neriadi základnou zásadou konania o preskúmaní rozhodnutí v mimo odvolacom konaní, keď neberie na zreteľ dobromyseľne nadobudnuté práva na základe vydaného stavebného povolenia. K tejto námietke odvolací súd uvádza, že príslušné ustanovenie správneho poriadku je procesným prostriedkom dozoru a kontroly nad činnosťou podriadených správnych orgánov, pričom ustanovenie sa aplikuje za situácie, ak sa preukáže, že vydané rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Nakoľko došlo v tomto prípade k porušeniu hmotno-právnych noriem, správnym orgánom nezostávalo nič iné, ako rozhodnutie mesta Trenčianske Teplice zrušiť v konaní mimo odvolania.

K nadobudnutiu dobromyseľných práv žalobkyne súd uvádza, že nespochybňuje práva žalobkyne nadobudnuté dobromyseľne, avšak poukazuje aj na zásadu „neznalosť zákona neospravedľuje - ignorantia juris non excusat“ a teda žalobkyňa by mala mať znalosť o hmotnom práve. Ak žalobkyňa túto vedomosť nemala, v danom prípade nastúpili správne orgány ako orgány, ktoré majú možnosť rozhodnúť v mimo odvolacom konaní, ak je stav resp. rozhodnutie v rozpore s právom, a podľa § 65 Správneho poriadku napraviť nezákonný stav vydaním nového rozhodnutia súladného s právom hmotným.

V tomto prípade je potrebné zdôrazniť, že inštitút mimo odvolacieho konania upravený v správnom poriadku predstavuje ďalší mimoriadny opravný prostriedok. Na rozdiel napr. od obnovy konania jeho účelom je odstrániť právne pochybenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súvislosti s povahou tohto mimoriadneho opravného prostriedku upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Sž/31/2002, v ktorom sa konštatuje, že „... Zmysel správneho konania a dôležitosť dodržania procedurálnych pravidiel, ktoré tvoria jeho súčasť, je daná predmetom konania. Teda správne konanie - procedúra výlučne sleduje, aby bola zaistená správna aplikácia hmotného práva, aby rozhodnutie vo veci, ktorým sa zakladajú, menia alebo zrušujú konkrétne práva a povinnosti, bolo v súlade s hmotným právom. Zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov (aj preskúmaním podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. správneho poriadku) takto prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní (o mimoriadnom opravnom prostriedku) preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Teda inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemalo vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva. Či je právoplatné rozhodnutie v rozpore s hmotným právom, musí byť zistené nepochybným spôsobom pred jeho zrušením. To predstavuje potrebu objasniť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, t.j. zabezpečiť potrebné skutkové zistenia a tiež stanoviská účastníkov k týmto zisteniam, ako aj orgánu, ktorý preskúmané rozhodnutie vydal. Tento proces nemožno zrušením rozhodnutia posunúť do pôvodného konania a ž tam zisťovať, či skutočne došlo alebo nedošlo k porušeniu zákona, a ak áno, či verejný záujem prevyšuje nad záujmom dobromyseľne nadobudnutých práv účastníka (prípadne § 65 ods. 3 správneho poriadku).“

S poukazom na judikatúru najvyššieho súdu je potrebné opakovane zdôrazniť, že v rámci mimo odvolacieho konania nie je možné odstrániť procesné vady konania v prvom stupni. Konanie predchádzajúce vydaniu stavebného povolenia je v procese podávania námietok konaním koncentrovaným. Z uvedených dôvodov sa preto odvolací súd nestotožnil s rozhodnutím žalovaného v tých častiach dôvodov odôvodnenia, v ktorých poukázal na procesné pochybenia stavebného úradu.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobkyne, Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a teda rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/2596/2012-44 zo dňa 02.09.2014 potvrdil ako vecne a právne správne.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorých iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov konania, čo

však v prejednávanej veci nenastalo a teda súd právo na náhradu trov odvolacieho konania žalobkyni nepriznal.

V zmysle § 250k O.s.p. je zrejmé, že náhradu trov konania možno priznať úspešnému žalobcovi. Nemožnosť priznania náhrady trov konania úspešnému ďalšiemu účastníkovi konania, ktorého súd pribral do konania podľa § 250 ods. 1 O.s.p. by síce mohla byť chápaná ako narušenie zásady rovnosti účastníkov konania, avšak za súčasnej právnej úpravy nemožno od žalobcu spravodlivo žiadať, aby nahradil vzniknuté trovy ďalšiemu účastníkovi, ktorého súd musel pribrať podľa § 250 ods. 1 O.s.p. do konania, hoci žalobca jeho pribratie sám ovplyvniť nemohol. Navyše súdu nie sú zrejmé žiadne trovy konania, ktoré ďalší účastník vynaložil a z toho titulu mu ani priznané neboli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.